

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2009, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2009, č. j. 34 Cad 45/2009 - 21,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 19. 10. 2009 kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2009, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2009, č. X, o přiznání dílčího starobního důchodu ve výši 364 Kč. Vzhledem k tomu, že pro řízení o kasační stížnosti stěžovatel nebyl zastoupen advokátem a že o ustanovení právního zástupce požádal, vyzval jej krajský soud přípisem ze dne 29. 10. 2009, aby doložil náklady na bydlení, k čemuž mu stanovil lhůtu v délce dvou týdnů. Krajský soud stěžovatele poučil o tom, že v případě, že tyto údaje včas soudu nezašle, bude jeho návrh na ustanovení advokáta zamítnut. Tento přípis byl stěžovateli doručen dne 30. 10. 2009 a s ohledem na to, že na něj stěžovatel nereagoval, vydal krajský soud dne 1. 12. 2009 usnesení č. j. 34 Cad 45/2009 - 31, jímž návrh na ustanovení zástupce zamítl. Zároveň krajský soud vyzval stěžovatele k doložení plné moci advokáta s poučením, že v opačném případě Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost proti rozsudku napadeného krajského soudu odmítne. Proti usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti podal stěžovatel další kasační stížnost, kterou zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 8. 7. 2010, č. j. 6 Ads 20/2010 - 57.

Po provedení dalších úkonů podle § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), krajský soud předložil Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost stěžovatele a spis k rozhodnutí ve věci samé.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal otázku, zda jsou splněny podmínky k řízení o kasační stížnosti stěžovatele. Rozsudek krajského soudu nabyl právní moci dne 9. 10. 2009, stěžovatel kasační stížnost podal dne 19. 10. 2009, kasační stížnost tedy byla podána včas (§ 106 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl účastníkem řízení před krajským soudem, byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.).

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zastoupení advokátem však stěžovatel navzdory výzvě a poučení o hrozícím odmítnutí kasační stížnosti neprokázal, rovněž neprokázal, že by měl vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie.

Po předložení spisu krajským soudem stěžovatel požádal zdejší soud dne 5. 10. 2010 opětovně o ustanovení advokáta, který by jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti. Ve výše citovaném rozsudku ze dne 8. 7. 2010, jímž zdejší soud rozhodl o kasační stížnosti proti usnesení o neustanovení advokáta, stěžovatele rovněž poučil, že dojde-li u účastníka řízení ke změně jeho finančních poměrů oproti jeho původnímu návrhu na ustanovení zástupce, je oprávněn podat nový návrh na ustanovení zástupce, který však musí řádně odůvodnit svými současnými finančními či jinak tíživými poměry. Stěžovatel ve svém novém návrhu na ustanovení advokáta adresovaném zdejšímu soudu uvedl, že kvůli tomu, že nemá prostředky k úhradě elektřiny, plynu a vody, se s ním chce rozvést jeho manželka. Dále konstatoval, že advokátovi všechny dokumenty, které má k dispozici, osobně předloží.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil, zda uvedený přípis obsahuje skutečnosti, které by svědčily o změně finančních poměrů stěžovatele, a dospěl k závěru, že z uvedené žádosti změna finančních poměrů stěžovatele nevyplývá. Stěžovatel znovu shrnul tytéž důvody pro ustanovení advokáta jako v kasační stížnosti ze dne 19. 10. 2009 a podrobněji v přípise ze dne 9. 12. 2009. Uvedený přípis adresoval stěžovatel krajskému soudu teprve po zamítnutí jeho žádosti o ustanovení zástupce, nicméně Nejvyšší správní soud k němu přihlédl v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti č. j. 34 Cad 45/2009 - 31.

Již ve svém rozsudku ze dne 8. 7. 2010, č. j. 6 Ads 20/2010 - 57, zdejší soud konstatoval, že stěžovatel ve lhůtě nedoložil soudu vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a že bez tohoto potvrzení nemohl krajský soud posoudit, zda stěžovatel skutečně splňuje předpoklad pro osvobození od soudních poplatků, což je nezbytnou podmínkou pro ustanovení zástupce. Zdejší soud v rozsudku uvedl, že stěžovatel musí potřebnost bezplatné právní pomoci soudu doložit, přičemž ve své komunikaci se soudem sice uvedl údaje o svých nákladech a měsíčním příjmu, ale tiskopis potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech cílí na širší spektrum informací o poměrech navrhovatele, které takto zůstaly soudu utajeny. Soud například

neobdržel informace o výdělkových a majetkových poměrech jeho manžela nebo o majetku žadatele, což jsou údaje relevantní při posuzování, zda má být žadatel osvobozen od soudních poplatků.

Zdejší soud znovu přihlédl k tomu, že stěžovatel je schopen komunikace se soudy a že reagoval na doručované písemnosti často ve velmi krátkých lhůtách. Výjimkou byla pouze výzva krajského soudu, aby stěžovatel doložil své majetkové poměry, na kterou stěžovatel zareagoval teprve měsíc a půl po jejím doručení. Ani poté však stěžovatel nedoložil všechny informace nezbytné pro posouzení potřebnosti jeho zastoupení před Nejvyšším správním soudem. S ohledem na to, že ani krajský soud, ani zdejší soud neměl podklady ohledně majetku stěžovatele a ohledně výdělkových a majetkových poměrů jeho manželky a stěžovatel po celou dobu soudního řízení nedoložil výše popsaný tiskopis, v němž bývají takové informace obsaženy, nelze pouze z informace o tom, že manželka hrozí stěžovateli rozvodem, dovodit změnu poměrů stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud neshledal důvod ke změně rozhodnutí o neustanovení právního zástupce a k vrácení soudního spisu krajskému soudu k vyřízení nové žádosti o ustanovení advokáta a kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nad rámec výše uvedeného zdejší soud dodává, že krajský soud posoudil žalobu stěžovatele týkající se výše starobního důchodu i po věcné stránce, a shledal ji nedůvodnou. Krajský soud dospěl k závěru, že vzhledem k délce pojištění stěžovatele v České republice (celkem 1089 dnů, z nichž 507 dnů spadalo do náhradní doby pojištění, která se započítává pouze v rozsahu 80 %) byl důchod vypočten správně. V řízení před krajským soudem stěžovatel nedoložil, že by byl účastníkem českého důchodového systému po dobu delší a i kdyby takové důkazy předložil v řízení o kasační stížnosti, nemohl by se jimi zdejší soud zabývat, vzhledem k tomu, že nebyly předloženy krajskému soudu. Zdejší soud věcný přezkum kasační stížnosti vzhledem k nedostatku zastoupení stěžovatele neprovedl, nicméně i přesto by se mohl zabývat pouze důkazy předloženými již v řízení před krajským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu